

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421200324
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8421200324.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci povinného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., v zast.: JUDr. Marcel Kohút, advokát so sídlom Námestie sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 42 029 201 a oprávnenej F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX G., v zast.: JUDr. Ladislav Zátorský, advokát so sídlom Štefánikovo námestie č. 5, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 320 666, na návrh povinného o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 1Pc/6/2021-145 zo dňa 29.3.2022, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie vo výroku II.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zrušenia svojej vyživovacej voči osobe oprávnenej z platenia výživného (ďalej aj ako „plnoletej dcére“).

Okresný súd Kežmarok ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým uznesením konanie zastavil. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu podala odvolanie plnoletá dcéra, navrhujúc napadnuté uznesenie vo výroku II. zmeniť a priznať jej náhradu trov konania v plnom rozsahu, zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ navrhol napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania potvrdiť ako vecne správne.

Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie plnoletej dcéry nie je dôvodné.

Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že navrhovateľ vzal na pojednávaní konanom dňa 08.03.2022 v celom rozsahu návrh späť. Plnoletá dcéra so späťvzatím návrhu súhlasila, na základe čoho súd

konanie zastavil. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, pretože nevzhliadol v danej veci okolnosť, ktorá by spravodlivo dôvodila priznať náhradu trov konania plnoletej dcére voči navrhovateľovi. Napriek trovám právneho zastúpenia, ktoré plnoletej dcére pre jej pobyt v Dánsku nevyhnutne vznikli, súd konštatoval, že dôvodom pre podanie návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti bola nedostatočná komunikácia oboch účastníkov konania.

V zmysle podaného odvolania plnoletej dcéry, tá sa ešte v októbri 2020, pred podaním návrhu, snažila telefonicky spojiť s navrhovateľom, pravidelne jej však niekoľkokrát nezdvihol telefón. Navrhovateľ nereagoval ani na zaslané SMS správy, odmietal komunikovať aj osobne. Ak by však bola odvolateľka uzrozumená s úmyslom navrhovateľa podať návrh na súd, tak by mu bola ochotná vysvetliť, prečo je naďalej odkázaná na výživu z jeho strany. Navrhovateľ okrem toho žije v domácnosti s bratom odvolateľky, ktorý samozrejme vedel o jej celkovej situácii v Dánsku. Vzhľadom na uvedené sa odvolateľka domáha aplikácie ust. § 55 CMP, ktoré odôvodňuje svojim štúdiom v zahraničí. Jej finančné príjmy a výdaje boli riadne zdokladované a z nich vyplýva, že je odkázaný na každý finančný prostriedok. Z dôvodu nezájmu navrhovateľa došlo k vedeniu tohto konania a spôsobilo to výdavky odvolateľky, ktoré bola nútená vynaložiť.

Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu považuje odvolací súd napadnuté uznesenie za vecne správne. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o aplikácii ust. § 52 CMP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Je zrejme, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú narušené, ich komunikácia je problematická. Navrhovateľ je nositeľom vyživovacej povinnosti voči svojej plnoletej dcére, ktorá v súčasnosti žije a študuje v zahraničí, v Dánsku. Keďže navrhovateľ disponoval informáciami, že navrhovateľka v Dánsku pracuje a disponuje tak príjmom z výkonu práce, mal pochybnosti o jej odkázanosti na výživu a spôsobilosti samostatne sa živiť. Rozumne by sa dalo očakávať, že navrhovateľ si svoje informácie verifikuje priamo u svojej plnoletej dcéry, ich vzájomné vzťahy však celkom zrejme narušili dôveru. Preto sa navrhovateľ domáhal prieskumu zákonných predpokladov pre zrušenie vyživovacej povinnosti súdnou cestou. Plnoletá dcéra v odvolaní uvádza, že opakovane kontaktovala navrhovateľa telefonicky aj SMS správami pred podaním návrhu, táto komunikácia však obsahovo nesúvisela s otázkou výživného, ale bola vyčítaním zo strany plnoletej dcéry voči nedostatočnej starostlivosti navrhovateľa o jeho syna, brata plnoletej dcéry.

Súd v priebehu konania vo veci samej vyzval plnoletú dcéru na písomné vyjadrenie sa k návrhu. Tá na výzvu súdu reagovala podaním zo dňa 26.01.2022, pričom súdu deklarovala svoje príjmy a výdavky a na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu listinné dôkazy. Z tohto podania vyplynulo, že počas štúdia v Dánsku pracuje a z výkonu pracovnej činnosti poberá aj príjem, pričom jej hlavnou motiváciou je systém štipendií v Dánsku, ktorý poskytovanie súm štipendií podmieňuje výkonom pracovnej činnosti študenta. Po oboznámení sa s vyjadrením plnoletej dcéry zotrval navrhovateľ na podanom návrhu, k jeho späťvzatiu pristúpil po predbežnom právnom posúdení veci súdom, ktorý návrh vyhodnotil ako nedôvodný.

V nadväznosti na vyššie uvedený priebeh súdneho konania je odvolací súd toho názoru, že návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti nebol podaný ako zjavne nedôvodný ani šikanózný. Navrhovateľ mienil správnosť a úplnosť jemu dostupných informácií o plnoletej dcére a jej príjme verifikovať a objektivizovať cestou súdu, ktorý disponuje autoritatívnou mocou a dostupnými prostriedkami na zistenie skutočného stavu veci. Plnoletá dcéra bola vyzvaná na vyjadrenie sa k návrhu, pričom v konaní splnomocnila na svoje zastupovanie advokáta. Využitie právnej pomoci v konaní je samozrejme právom účastníka konania, no len samotná skutočnosť pobytu plnoletej dcéry v zahraničí nezakladala nevyhnutný dôvod jej právneho zastúpenia advokátom. Písomná forma vyjadrenia nebránila plnoletej dcére osobne vystupovať v konaní, pritom súd ospravedlnil aj jej neúčast' na pojednávaní. Keďže následne navrhovateľ pristúpil k späťvzatiu návrhu, nemuseli by tak vzniknúť trovy právneho zastúpenia, ktoré ostali predmetom konania a sporu medzi účastníkmi konania. Zásadnej aplikácii ust. § 52 CMP pri rozhodovaní o trovách konania v mimosporových veciach si pritom plnoletá dcéra musela byť pri splnomocnení advokáta vedomá.

V okolnostiach preskúmanej veci nebol zistený dôvod, ktorý by spravodlivo zakladal potrebu priznania náhrady trov konania plnoletej dcéry. V konaní bolo preukázané, že plnoletá dcéra disponuje príjmom z pracovnej činnosti, pomer jej príjmov a výdavkov však podľa predbežného právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie nedôvodil vyhovie návrhu o zrušenie vyživovacej povinnosti. Navrhovateľ z tohto dôvodu vzal podaný návrh späť a naďalej sa stotožnil s existenciou svojej vyživovacej povinnosti, čo smie byť aspoň určitou satisfakciou pre plnoletú dcéru za vzniknuté trovy konania.

Aplikáciu ust. § 55 CMP súčasne oslabujú rodinné vzťahy účastníkov konania. Je zrejmé, že ich citové väzby sú napriek silnému rodinnému putu narušené a oslabené. Ich vzájomná komunikácia je útočná, pritom súd má snahu o jej zmiernenie, nie gradáciu. K súčasnému stavu napätia a nedôvery pritom prispela svojim konaním sčasti aj plnoletá dcéra, vychádzajúc z obsahu jej vzájomnej SMS komunikácie s otcom. Napriek možno dobre mienenému úmyslu, výčitky voči navrhovateľovi a jeho osobnej starostlivosti prispeli k tomu, že účastníci komunikovali nedostatočne a pri podstatných veciach vyžadovali prítomnosť objektívneho subjektu, v tomto prípade súdu, keďže ich subjektívne názory sa podstatne líšili. Veľká vzdialenosťná priepasť súčasných pobytov účastníkov konania súčasne neumožnila, aby sa navrhovateľ vlastným pričinením priamo oboznámil so súčasnou životnou úrovňou plnoletej dcéry, a to inak, ako dopytovaním plnoletej dcéry.

Za daného stavu teda odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V danom prípade nie sú známe žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť rozhodnuté inak ako spôsobom vyplývajúcim z § 52 CMP, pričom v konkrétnostiach odkazuje odvolací súd na vyššie uvedené odôvodnenie.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).